

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม: วิถีคนเลี้ยงช้าง

Development of Information Systems for Community Tourism

Management with Participation: Mahout Way of Life

วันที่รับบทความ : 24/10/2564

วันแก้ไขบทความ : 31/12/2564

วันตอบรับบทความ : 25/01/2565

ขจรอรุณ พงศ์วิริทธิ์ร^{1*} และ กมลทิพย์ คำใจ²

Kajornatthapol Pongwirithon^{1*} and Kamonthip Kamjai²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศและประเมินความพึงพอใจของการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม ตามแนวคิดองค์ประกอบของการท่องเที่ยวโดยชุมชนและบริบทชุมชน การจัดการความรู้ภูมิปัญญาวัฒนธรรม กลยุทธ์ทางการตลาดแบบบูรณาการ การจัดการการตลาดดิจิทัล ศักยภาพและความพร้อมของชุมชน การบริการสารสนเทศ การพัฒนาระบบโดยใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูลไมโครซอฟท์ เอสคิวแอลเซิร์ฟเวอร์และใช้รหัสโปรแกรมภาษา ASP.net แล้วนำระบบไปทดลองใช้จริง การเก็บข้อมูลจากกลุ่มการจัดการท่องเที่ยวชุมชนบ้านห้วยน้ำนักและบ้านเพาะช้าง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้เทคนิคการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบผสม โดยเริ่มต้นด้วยเทคนิคการกำหนดระบบโควตา จำนวน 20 คน เพื่อให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมและความน่าเชื่อถือของกลุ่มตัวอย่าง และลำดับต่อมาสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มโดยใช้ความสะดวกและวิธีการเลือกแบบเจาะจงจากชาวชุมชน กลุ่มเยาวชน บ้านห้วยน้ำนัก ประธานและกลุ่มสมาชิก โดยต้องสนใจในการให้ข้อมูลและเข้าร่วมโครงการวิจัย โดยระบบสารสนเทศออนไลน์ การถ่ายทอดความรู้ให้กลุ่มการจัดการท่องเที่ยวชุมชนสามารถบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ผ่านระบบได้ด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่า ประเมินความพึงพอใจของการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อจัดการการท่องเที่ยวในภาพรวมของระบบ

¹อาจารย์ ดร., คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น, คณะไอทีอาร์เอ บริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยจีโอมาติก้า, มาเลเซีย

Lecturer Dr., Faculty of Business Administration Northern College, IQRA Business School, University of Geomatika, Malaysia

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Assistant Professor Dr., Faculty of Management Sciences Chiangmai Rajabhat University

* Corresponding author: E-mail address: Tok2029@gmail.com

สารสนเทศอยู่ในระดับที่มากที่สุด โดยเฉพาะด้านประสิทธิภาพของระบบ รองลงมาด้านความเป็นไปได้และด้านการใช้ประโยชน์ แนวทางการพัฒนาส่งเสริมสร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์และเพิ่มมูลค่าขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม ต้องมุ่งเน้น 1) ความรู้พื้นฐานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน 2) การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน และ 3) ควรมีระบบติดตามประเมินผลและนำข้อมูลต่าง ๆ หรือระบบที่เลี้ยง ถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำมาพัฒนาในการแก้ไขปัญหาที่จะทำให้การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนเกิดความยั่งยืนในอนาคต

คำสำคัญ : ระบบสารสนเทศ การท่องเที่ยวชุมชน วิถีคนเลี้ยงช้าง

Abstract

This research aims to develop the information system and assess the satisfaction of using for community tourism management with participation according to the concept of elements of community-based tourism and community context, including cultural landscape knowledge management, integrated marketing strategy, digital marketing management, the potential and readiness of the community, information service, system development using Microsoft Database Manager SQL server and use ASP.net programming language and apply the system in a real usage. Data collected from the community members of Ban Huai Nam Nak and Ban Pror Chang. The population and samples were randomly selected using non-probability sampling technique and mixed method with the technique of determining the quota system of 20 people in order to obtain the appropriate sample size and the reliability of the sample. Then, the sample was randomly selected using convenience sampling and purposive sampling technique from the community members, the youth group of Ban Huai Nam Nak, the chairperson and group members. They must voluntarily provide information and participate in the research by online information system by transferring knowledge to the community tourism management groups to record various information through the online system by themselves. The research result showed that assessing the satisfaction of community members of Ban Huai Nam Nak and Ban Pror Chang in using information systems for tourism management in overall of the information systems was at the highest level, especially in terms of system performance, followed by the possibility and utilization, respectively. The development guidelines for enhancing the product image and value-added to the competitiveness by applying the information systems for community tourism management with participation should focus on: 1.) Fundamental knowledge of community tourism management. 2.) Workshop on the community

tourism management. And 3.) there should be a system for monitoring, evaluating, and bringing in various information or mentoring system to transfer new knowledge to develop and solve the problems that will make community tourism management become sustainable in the future.

Keywords: Information Systems, Community Tourism, Mahout Way of Life

บทนำ

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560-2564 ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ การวางรากฐานและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการบูรณาการระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน รวมถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว โดยดำเนินการส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวโดยใช้ประโยชน์จากอัตลักษณ์และเอกลักษณ์แห่งความเป็นไทยที่สะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่นและวิถีชีวิต ซึ่ง Thailand's National Strategy for the Year 2018-2037 (2018) ได้กำหนดให้การท่องเที่ยวได้บรรจุอยู่ในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยมุ่งพัฒนารัฐกิจด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้เพิ่มมูลค่ามากยิ่งขึ้น โดยนำอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย รวมทั้งใช้ประโยชน์จากข้อมูลและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจ ความหลากหลายของการท่องเที่ยว การใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้เอื้อต่อผลิตภัณฑ์ชุมชนและกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิม และสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะนั้นควรคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละพื้นที่ มีการส่งเสริมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบนิเวศ และทรัพยากรที่เอื้อต่อการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อกระจายโอกาสในการสร้างรายได้ไปสู่ชุมชนอย่างทั่วถึงและยั่งยืน (Food and Agriculture Organization of The United Nations, 2018) และแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน พ.ศ. 2559-2563 (CBT Thailand) มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ และเพิ่มทักษะความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน ตามแนวคิดบนฐานของความพอเพียง รวมทั้งเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของต้นทุนทรัพยากร ซึ่งเป็นทรัพยากรอันจะทำให้เกิดการยกระดับความสำคัญของชุมชน เพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่มีมาตรฐานคุณภาพภายใต้ขีดความสามารถของชุมชน และเพื่อเพิ่มจำนวนเครือข่ายและความเข้มแข็งของเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน นอกจากนี้ยังพบสาระสำคัญในประเด็น ภายใต้แผนแม่บท และยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) ที่ระบุไว้ในส่วนของแผนย่อยเชื่อมโยงภูมิภาคกล่าวถึงแนวทางส่งเสริมการตลาดระหว่างประเทศร่วมกันให้สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่โดยการประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ และสร้างแรงจูงใจแก่นักท่องเที่ยวบนฐานอัตลักษณ์ร่วมกันของอนุภูมิภาคและภูมิภาค เพื่อให้เป็นที่รู้จักและ

เป็นจุดหมายปลายทางร่วมของนักท่องเที่ยวทั่วโลก ดังนั้นการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้จึงควรร่วมมือกันในทุกภูมิภาคให้เชื่อมโยงกัน (Designated Areas for Sustainable Tourism Administration (Public Organization), 2016)

ณ บ้านเพาะช่าง หมู่บ้านยะพอ ตำบลวเล้ง อำเภอบพพระ จังหวัดตาก การมาท่องเที่ยวในหมู่บ้านดังกล่าว เป็นการเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยวทุกคนได้เห็น ว่า ช่างและคน คือ ครอบครัวเดียวกัน ในปัจจุบันที่พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ตั้งใจอยากให้ลูกหลานได้เห็นช่าง สิ่งแรกที่พวกเขาคิดถึง คือ สวนสัตว์ หรือปางช้างใหญ่ๆ แต่ที่แห่งนี้จะพานักท่องเที่ยวทุกคนเข้าไปในหมู่บ้านที่จะทำให้สัมผัสกับวิถีคนเลี้ยงช้าง โดยคนกับช้างอยู่ร่วมกันมากกว่า 100 ปี ซึ่งตามวิถีความเชื่อและศาสตร์เฉพาะของการเลี้ยงช้างตามวิถีชาวกระเหรี่ยง ชนชาติพันธุ์ปกากะญอที่แหล่งนี้นักท่องเที่ยวจะได้ใกล้ชิดช้างแบบหาที่ไหนไม่ได้อีกแล้ว โดยประวัติเกี่ยวกับสถานที่แห่งนี้ว่าทำไมช่างเหล่านี้ ถึงได้อยู่ในบ้านเกิดของมัน ไม่ได้ไปอยู่ตามปางช้างที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหญ่ๆ ซึ่ง “ช่าง” เหล่านี้แต่เดิมเคยออกทำงานหนักชกลากไม้อยู่ในป่าเพื่อนบ้าน(ประเทศพม่า) แต่ตอนหลังเมื่อเกิดสงครามตามรอยตะเข็บชายแดนก็เลิกราเพราะเสี่ยงต่อการเหยียบกับระเบิดที่กองกำลังฝั่งตรงข้ามฝังวางกันไว้ และรัฐบาลมีนโยบายไม่ให้นำช่างหากินเร่ร่อน ช่างและความเคยต้องดองงาน ไม่มีรายได้ในการเลี้ยงชีพ ดังนั้นชาวบ้านจึงนำช่างกลับมาเลี้ยงกันในหมู่บ้าน เนื่องจากยังทรัพยากรที่สมบูรณ์และพอเพียง สำหรับแหล่งอาหารและแหล่งน้ำตามธรรมชาติ แต่ยังมีช่างบางเชือกออกไปทำงานตามปางช้าง ตามแหล่งท่องเที่ยวขนาดใหญ่ เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2559 ช่างพลายหนุ่มที่ไปทำงานที่ปางช้างขนาดใหญ่ทางภาคใต้ได้จากพวกเขาไปอย่างไม่มีวันกลับ เพราะอาการป่วยจากการทำงานหนัก ชาวบ้านจึงนำช่างที่เหลือของพวกเขากลับมาบ้านเกิด และไม่ยอมให้ช่างไปทำงานต่างพื้นที่อีกเลย พวกเขาจึงริเริ่มโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กับกิจกรรม เรียนรู้ วิถีช่าง วิถีความเชื่อ และการใช้ชีวิตร่วมกัน ระหว่างคนและช้าง (Thailand Tourism Directory, 2019) ทำให้เกิดการท่องเที่ยวบ้านเพาะช่างที่เป็นการสร้างรายได้ กระตุ้นเศรษฐกิจให้แก่ชุมชนในพื้นที่และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอบพพระให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางแก่นักท่องเที่ยว จากโครงการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ อำเภอบพพระ การแสดงชนเผ่าปกากะญอ ซึ่งขณะนี้เริ่มมีนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ เริ่มเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวเพิ่มมากยิ่งขึ้นจากกระบวนใช้พื้นฐานองค์ความรู้การของชุมชน และกลุ่มบ้านน้ำนักและบ้านเพาะช่างที่ได้ดำเนินการจัดการบนฐานองค์ความรู้ภูมิปัญญาวัฒนธรรมของชุมชน โดยใช้แนวคิดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเงื่อนไขการเรียนรู้ ยังไม่เป็นที่รู้จักแก่ผู้คนทั่วไป ยังขาดการเข้าถึงเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ข่าวสารของผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวหรือการบริหารจัดการด้านการตลาดรวมถึงสื่อสารเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนบ้านเพาะช่าง โครงการวิจัยกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาวัฒนธรรมด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยประยุกต์ใช้กลยุทธ์ทางการตลาดแบบบูรณาการและการจัดการการตลาดดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์การ

ท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วมและเพิ่มมูลค่าขีดความสามารถการแข่งขันอย่างสมดุล บ้านห้วยน้ำนก อำเภอพบพระ จังหวัดตาก” ซึ่งได้นำข้อมูลมาจัดทำเป็นฐานข้อมูล พัฒนาเป็นระบบสารสนเทศเพื่อจัดการท่องเที่ยวชุมชนและทำการเผยแพร่ข้อมูลและแผนที่แหล่งท่องเที่ยวผ่านทางเว็บไซต์ ซึ่งนักท่องเที่ยว และผู้ที่สนใจสามารถทำการสืบค้นข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเพื่อใช้ในการตัดสินใจก่อนการเดินทาง ช่วยเพิ่มศักยภาพสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนท่องเที่ยว ซึ่งนำไปสู่การกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวให้เกิดรายได้ที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม

บททวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนและบริบทชุมชน เป็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว นับเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นส่วนขับเคลื่อนให้การท่องเที่ยวประสบความสำเร็จ อีกทั้งยังเป็นปัจจัยการพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว โดยองค์ประกอบสำคัญของการท่องเที่ยวประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความพึงพอใจจากการเดินทางท่องเที่ยว 2) เจ้าของชุมชนที่จัดการการท่องเที่ยวในชุมชนอย่างยั่งยืน และ 3) ผู้ประกอบการธุรกิจทางการท่องเที่ยว โดยองค์ประกอบระหว่างเจ้าของชุมชนกับนักท่องเที่ยวเป็นส่วนสำคัญที่สามารถเชื่อมโยงให้เกิดรูปแบบของการท่องเที่ยวในพื้นที่ของชุมชน มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จะสร้างความพึงพอใจที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามายังชุมชน ทั้งนี้ชุมชนจึงต้องมีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวภายในชุมชนร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสมและสอดคล้องกับทรัพยากรสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมที่มีเพื่อก่อให้เกิดคุณค่าทางการท่องเที่ยวและชุมชนอย่างสูงสุด (Visadsoontornsaku & Na Thalang, 2020) ดังนั้นการท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน ที่มีการบริหารจัดการโดยชุมชนอย่างมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ประเพณี วิถีชีวิตและวัฒนธรรม

2. การพัฒนาระบบ โดย Pongwirithon and Kamjai (2018) ได้กล่าวสรุปได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับระบบสารสนเทศ การพัฒนาระบบสารสนเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีที่ใช้ในการพัฒนาระบบความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ความรู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะทฤษฎีที่นำมาใช้ในการพัฒนาระบบสารสนเทศ ซึ่งได้แก่ ทฤษฎีวงจรการพัฒนาระบบงาน (System Development Life Cycle : SDLC) ซึ่งมีขั้นตอนในการพัฒนา โดยเริ่มจากการสำรวจระบบ (System investigation) การวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) การออกแบบระบบ (System design) การเขียน

โปรแกรม (Programming) การทดสอบ (Testing) การนำระบบไปติดตั้ง (Implementation) และนำไปใช้งานและบำรุงรักษา (Implementation) ซึ่งการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม : วิถีคนเลี้ยงช้าง ที่พัฒนาขึ้นเป็นการทำงานในลักษณะเว็บแอปพลิเคชัน (Web Application) คณะผู้วิจัยได้ข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมไว้ไม่ว่าจะเป็น วัตถุประสงค์ คุณลักษณะ ข้อจำกัดของกลุ่มเป้าหมาย รวมไปถึงเนื้อหาหลัก นำมาประเมินวิเคราะห์ และจัดระบบ เพื่อให้ได้โครงสร้างข้อมูล และข้อกำหนด โดยจะนำไปสร้างแผนผังเว็บไซต์ รูปแบบของเมนู รวมไปถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของเว็บ เช่น รูปภาพและกราฟฟิก มัลติมีเดีย เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบโครงหน้าตา และลักษณะในด้านกราฟฟิกของหน้าเว็บไซต์ เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาได้ใช้งานระบบได้อย่างง่าย ดังนั้นผู้วิจัยใช้โปรแกรม Adobe Photoshop ในการออกแบบ และการเริ่มเขียนเว็บแอปพลิเคชันที่ละหน้าคณะผู้วิจัยเลือกใช้ระบบฐานข้อมูลของไมโครซอฟต์เอสคิวแอลเซิร์ฟเวอร์ (Microsoft SQL server version 8.0) ในการจัดการฐานข้อมูล ส่วนการทำงานใช้รหัสโปรแกรมด้วยภาษา HTML, CSS และ Java-Script โดยเก็บข้อมูลและระบบสารสนเทศในโดเมนเนม (Domain Name) และเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายที่เว็บไซต์ <http://www.smepil.com/pch> โดยการอาศัยเค้าโครง และองค์ประกอบกราฟฟิกตามที่ออกแบบไว้เนื้อหาต่าง ๆ จะถูกนำมาใส่และจัดรูปแบบ ลิงค์และระบบนำทางถูกสร้างองค์ประกอบเสริมต่าง ๆ ถูกวางเข้าที่ ยังมีการปรับแต่งองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งานจริงเพื่อให้เกิดการเหมาะสม เมื่อเว็บไซต์ถูกนำไปใช้งาน ผู้วิจัยได้ดูแลโดยตลอด ซึ่งหน้าที่นี้ครอบคลุมหลายเรื่อง ตั้งแต่การตรวจสอบเว็บไซต์เซิร์ฟเวอร์รวมถึงการทดสอบความถูกต้องในรูปแบบของภาษาและการประมวลผล โดยทดลองจากข้อมูลจริงตามขั้นตอนการทำงาน แล้วจึงทำคู่มือการใช้สำหรับผู้ใช้งานที่เกี่ยวข้องแล้วจึงทำคู่มือการใช้ การจัดอบรมการใช้งาน สำหรับผู้ใช้งานที่เกี่ยวข้อง และมีการสำรองข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ โดยการพัฒนาสารสนเทศฯ

3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสารสนเทศ โดยการบริหารสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวเป็นกระบวนการดำเนินงานที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการขององค์กรท่องเที่ยวเพื่อให้ผู้ใช้บริการได้เข้าถึงแหล่งสารสนเทศ ตอบข้อคำถามที่อยู่ในความสนใจ และได้รับสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการเดินทาง มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์บริการท่องเที่ยว ผู้ให้บริการสารสนเทศ ผู้ใช้บริการสารสนเทศ การบริหารจัดการองค์กรท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมการบริการสารสนเทศด้านการท่องเที่ยว (Sricharoen, Siharad & Sukparsert, 2019)

4. แนวคิดความพึงพอใจที่ใช้บริการการระบบสารสนเทศเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่มีประสิทธิผลความพึงพอใจความพึงพอใจต่อการใช้งานระบบสารสนเทศ ได้แก่ 1) ด้านการใช้ประโยชน์ 2) ด้านประสิทธิภาพของระบบ 3) ด้านประสิทธิภาพของระบบ 4) ด้านความเป็นไปได้ ดังนั้นพอสรุปได้ว่า “ความพึงพอใจที่

ให้บริการระบบสารสนเทศ” เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกพอใจที่เป็นการยอมรับ ความรู้สึกชอบ เกิดความสบายใจความรู้สึกที่ยินดีกับการปฏิบัติงาน ทั้งการให้บริการและการรับบริการในทุกสถานการณ์ทุกสถานที่ ซึ่งความรู้สึกนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองตามที่ตนคาดหวังหรือบรรลุตามจุดมุ่งหมายระดับใดระดับหนึ่งต่อการให้บริการระบบสารสนเทศ (Sricharoen, Siharad & Sukparsert, 2019)

5. แนวคิดการมีส่วนร่วม เป็นการที่กลุ่มชุมชนและประชาชนแสดงเจตนาทั้งด้วยการให้ความคิดเห็นและการลงมือกระทำเพื่อแก้ไขปัญหาและหรือดำเนินการพัฒนาให้เกิดผลในอันที่จะนำการเปลี่ยนแปลงในทางที่ชอบที่ควรเป็นประโยชน์ต่อตนเอง กลุ่มชนและสังคมโดยรวม ซึ่งผลที่เกิดขึ้นเป็นความตั้งใจที่แท้จริงของกลุ่มชุมชนและประชาชน การที่กลุ่มชุมชนและประชาชนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นก่อนการตัดสินใจจะเกิดขึ้นหรือหมายความว่าผู้มีอำนาจตัดสินใจจะสามารถตัดสินใจใด ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มชุมชนและประชาชนได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประชาชนก่อนเท่านั้น (Creighton, 2005)

จากการทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดที่เกี่ยวข้องจะได้พบว่า การศึกษาชุมชนเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบของข้อมูล โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลหลากหลายประเภท ซึ่งควรทำการเลือกศึกษาเฉพาะบางประเด็นที่สำคัญและมีความเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ที่คณะผู้วิจัยได้เลือกทำการศึกษาหรือกำหนดไว้ เช่น การจัดการความรู้ภูมิปัญญาวัฒนธรรม กลยุทธ์ทางการตลาดแบบบูรณาการ การจัดการการตลาดดิจิทัล ศักยภาพและความพร้อมของชุมชน ได้แก่ มิติด้านสังคมมิติวัฒนธรรมและมิติด้านทรัพยากรที่สนับสนุนเศรษฐกิจ ประเมินศักยภาพผลิตภัณฑ์และศักยภาพและความพร้อมของการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน ได้แก่ ศักยภาพด้านการตลาด ศักยภาพด้านการดำเนินงาน ศักยภาพด้านการเงิน ศักยภาพด้านการพัฒนานวัตกรรมและนำเอาข้อมูลสารสนเทศไปใช้งานในการท่องเที่ยว อาจแบ่งได้ตามวัตถุประสงค์ของการใช้งานและผู้ใช้งานได้สำหรับธุรกิจท่องเที่ยวนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการปรับปรุงธุรกิจ วางแผนธุรกิจ การตลาด และประชาสัมพันธ์ของธุรกิจ ซึ่งธุรกิจในปัจจุบันต้องอาศัยระบบสารสนเทศเพื่อการติดต่อสื่อสารทั้งผู้ใช้งานและผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้เท่าทันและรองรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ตลอดเวลา โดยเฉพาะการท่องเที่ยวก็มีแอปพลิเคชันต่าง ๆ ถูกนำมาใช้เพื่อให้สะดวก จากเว็บไซต์และจะมีความชื่นชอบจากสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว (Appeal) จากนั้น จึงจะมีการเรียนรู้แหล่งท่องเที่ยวจากรีวิวในเว็บไซต์ต่าง ๆ (Ask) แล้วจึงตัดสินใจใช้บริการ เช่น การจองโรงแรม หรือซื้อกิจกรรมท่องเที่ยวจากเว็บไซต์ หรือ แอปพลิเคชันอื่น ๆ (Act) จากนั้น หากชอบใจก็จะไปท่องเที่ยวซ้ำหรือแนะนำให้คนอื่นมาสนับสนุนสินค้าหรือบริการนั้น ๆ (Advocate) เป็นต้น ซึ่งจะกล่าวต่อไปในส่วนของระเบียบวิธีการศึกษา

ระเบียบวิธีการศึกษา

รูปแบบการวิจัยนี้เป็นงานวิจัยและพัฒนา (Research & Development: R&D) และการดำเนินงานตามแนวคิด ADDIE เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับศักยภาพการท่องเที่ยวและพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว จัดทำฐานข้อมูลชุมชนอย่างมีส่วนร่วม การได้มาซึ่งความรู้ด้านภูมิโนเวศวัฒนธรรมและด้านการจัดการท่องเที่ยว การพัฒนาการตลาดส่งเสริมกลยุทธ์ทางการตลาดดิจิทัลจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนสู่การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มการจัดการท่องเที่ยวชุมชน กลุ่มเยาวชน บ้านห้วยน้ำนักและบ้านเพาะช้าง ได้แก่ ประธานและกลุ่มสมาชิก อำเภอพบพระ จังหวัดตาก การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นการเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้เทคนิคการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบผสม เริ่มต้นด้วยเทคนิคการกำหนดระบบโควตา เพื่อให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมและความน่าเชื่อถือของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน และลำดับต่อมาสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มโดยใช้ความสะดวกและวิธีการเลือกแบบเจาะจงพื้นที่จากชาวชุมชน กลุ่มเยาวชน บ้านห้วยน้ำนัก ประธานและกลุ่มสมาชิก โดยต้องสนใจในการให้ข้อมูลและเข้าร่วมโครงการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้และสถิติการวิเคราะห์ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 การพัฒนาการจัดการความรู้ภูมิโนเวศวัฒนธรรม กลยุทธ์ทางการตลาดแบบบูรณาการ การจัดการการตลาดดิจิทัล ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิโนเวศวัฒนธรรมด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) กระบวนการตามแนวคิด ADDIE ในขั้นที่ 1 (R1) การวิจัย (Research: R1) การศึกษาวิเคราะห์องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องและสำรวจข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) และขั้นที่ 2 (D1) การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) ขั้นที่ 3 (R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) และขั้นที่ 4 (D2) การพัฒนา (Development: D2) การประเมินผลและถอดบทเรียน (Evaluation: E) โดยแบบสอบถามเป็นการจัดการความรู้ภูมิโนเวศวัฒนธรรม กลยุทธ์ทางการตลาดแบบบูรณาการ การจัดการการตลาดดิจิทัล ศักยภาพและความพร้อมของชุมชน ได้แก่ มิติด้านสังคมมิติวัฒนธรรม และมิติด้านทรัพยากรที่สนับสนุนเศรษฐกิจ ประเมินศักยภาพผลิตภัณฑ์และ ศักยภาพและความพร้อมของการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน ได้แก่ ศักยภาพด้านการตลาด ศักยภาพด้านการดำเนินงาน ศักยภาพด้านการเงิน ศักยภาพด้านการพัฒนานวัตกรรม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตัวเลือก (Check List) มี/ไม่มีความพร้อมและศักยภาพของทรัพยากรภายใน/ศักยภาพผลิตภัณฑ์ของพื้นที่ โดยนำข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการแยกแยะให้เป็นหมวดหมู่และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล โดยใช้เทคนิคเคลฟายตามกรอบแนวคิดที่ตั้งไว้ในลักษณะบูรณาการในประเด็นเนื้อหาต่าง ๆ โดยนำศึกษาผลที่ได้จากเชิงปริมาณมาวิเคราะห์กับสภาพการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศเพื่อการติดต่อสื่อสารรูปแบบการตลาดท่องเที่ยวและตลาดดิจิทัลและประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวโดยชุมชนกับผู้นำข้อมูลเพื่อนำไปสร้างระบบสารสนเทศเพื่อจัดการการท่องเที่ยว ชุมชนอย่างมีส่วนร่วมต่อไปที่จะกล่าวในการรายงานผลการวิจัย ส่วนที่ 2 การประเมินระบบและ ประเมินความพึงพอใจความพึงพอใจของระบบสารสนเทศฯ โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ประโยชน์ ด้านประสิทธิภาพของระบบและด้านความเป็นไปได้ ซึ่งใช้ มาตรฐาน 5 ระดับ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคือ 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุดเป็นลำดับ ไปจนถึง ระดับ 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด และใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ ค่าเฉลี่ย 5 ระดับ โดยค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึงมีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ย 4.21- 5.00 หมายถึงมีความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และการ ทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลของค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.973 ถือว่า ยอมรับได้ สามารถเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิง ปริมาณ ใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยการหาค่าการแจกแจงความถี่ (Frequencies) และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

การวิเคราะห์และออกแบบระบบ โดยการนำผลการศึกษามาวิเคราะห์ออกแบบระบบเพื่อให้ ตรงกับความต้องการขององค์ประกอบของการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม ได้แก่ การจัดการความรู้ภูมิโนวัตรวัฒนธรรม กลยุทธ์ทางการตลาดแบบบูรณาการ การจัดการการตลาดดิจิทัล ศักยภาพและความพร้อมของชุมชน ศักยภาพและความพร้อมของการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนที่ได้ กล่าวมาในข้างต้น การออกแบบระบบสารสนเทศแบบใหม่ตามแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องรวมถึงการ ออกแบบตรรกะ ฐานข้อมูล โปรแกรมการทำงาน ซึ่งได้ระบบสารสนเทศใหม่เรียกว่า “ระบบ สารสนเทศเพื่อจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม” ประกอบด้วยระบบย่อยที่ได้พัฒนา เกี่ยวข้องกับผู้ใช้งาน 4 กลุ่ม คือ 1.) คณะกรรมการกลุ่มบริหารการท่องเที่ยวชุมชน 2.) กลุ่ม นักท่องเที่ยวผู้ใช้บริการ และ 3.) เจ้าหน้าที่กลุ่มบริหารการท่องเที่ยวชุมชน โดยผู้ดูแลระบบทำหน้าที่ บริหารจัดการข้อมูลสำหรับระบบ ได้แก่ การจัดการการกำหนดชื่อผู้ใช้งาน (User) และรหัสผ่าน (Password) และจัดการข้อมูลภาพรวมการประเมินทั้งหมด

การนำไปทดลองใช้และการประเมินผล ซึ่งเป็นการนำระบบที่ได้พัฒนาแล้วไปทดลองใช้จริง กับกลุ่มการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนโดยการประชุมชี้แจงและอบรมการใช้งานตามวัตถุประสงค์ โครงการวิจัยฯ พร้อมแจกคู่มือการใช้งานของระบบ หลังจากนั้นได้ประเมินความพึงพอใจระบบจาก กลุ่มการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนที่สะท้อนถึงผลที่ได้รับจากการประเมินระบบสารสนเทศฯ เพื่อ นำไปสู่การพัฒนาและแก้ไขในประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับกลุ่มการจัดการการท่องเที่ยวชุมชน ตามแนวทางของแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในรูปของรายงานต่าง ๆ และผลสรุปของกลุ่มการจัดการ การท่องเที่ยวชุมชน เพื่อกลุ่มการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนและรายงานผลและแนวทางการแก้ไข

ปัญหาของธุรกิจหรือการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนให้ดียิ่งขึ้น โดยจะได้นำเสนอของผล การศึกษาวิจัยต่อไป

ผลการศึกษา

บริบทและสภาพการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทฤษฎี พบว่า การประชาสัมพันธ์ระบบสารสนเทศฯ ในเว็บไซต์ชื่อ <http://www.sme-tk.com/pch> พัฒนาโดยแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรวมถึงผู้ประกอบการได้เข้าร่วมใช้ระบบสารสนเทศฯ และได้เรียนรู้ กระบวนการของระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วมให้ดียิ่งขึ้นในอนาคตเพื่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม โดยกลุ่มการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนที่ได้ร่วมพัฒนาระบบสารสนเทศฯ เป็นข้อมูลที่ได้จากการ อบรมปฏิบัติการและได้ข้อมูลเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถปรับปรุงข้อมูลได้ด้วยตนเอง โดย ข้อมูลที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการวิจัย กลุ่มการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วมได้นำ ระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนแบบออนไลน์ แสดงให้เห็นถึงการวางแผน การจัดทำบัญชี การแสดงการรายงานข้อมูลลูกค้า รายรับ-รายจ่าย รายงานทางการเงิน ต้นทุน ปริมาณการจอง รวมถึงแนวทางการพัฒนาในอนาคตของการจัดการการท่องเที่ยว ชุมชนอย่างมีส่วนร่วม เมื่อสำรวจข้อมูลปฐมภูมิเพื่อศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม รายด้านต่าง ๆ ตามแนวคิดองค์ประกอบการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม พบว่า ร้อยละ 82.50 มีระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม ได้แก่ การเงิน และบัญชี โปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ ร้อยละ 75.58 ไม่สามารถนำข้อมูล รายงานต่าง ๆ จากระบบมา ประยุกต์ใช้กับการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วมของกลุ่มฯ ร้อยละ 80.35 มีปัญหาของ การพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วมที่สำคัญในด้านการตลาดและด้านการเงิน

ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วมสามารถนำข้อมูลใน องค์ประกอบด้านต่าง ๆ ของการจัดการการท่องเที่ยวชุมชน บันทึกในระบบสารสนเทศฯ ผ่าน เว็บไซต์และสามารถสืบค้นข้อมูล เลือกดูข้อมูลตามความต้องการเฉพาะข้อมูลกิจการของตนเอง เท่านั้น และพร้อมพิมพ์รายงาน ปรับปรุงข้อมูลของตนเองให้ถูกต้องและเชื่อถือได้ และบุคคลทั่วไป สามารถติดตามข่าวสารประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ของระบบสารสนเทศฯ ดังภาพที่ 2 – ภาพที่ 18

ภาพที่ 2 หน้าหลักระบบสารสนเทศฯ

ภาพที่ 3 เข้าสู่ระบบ (log in)

Admin Panel

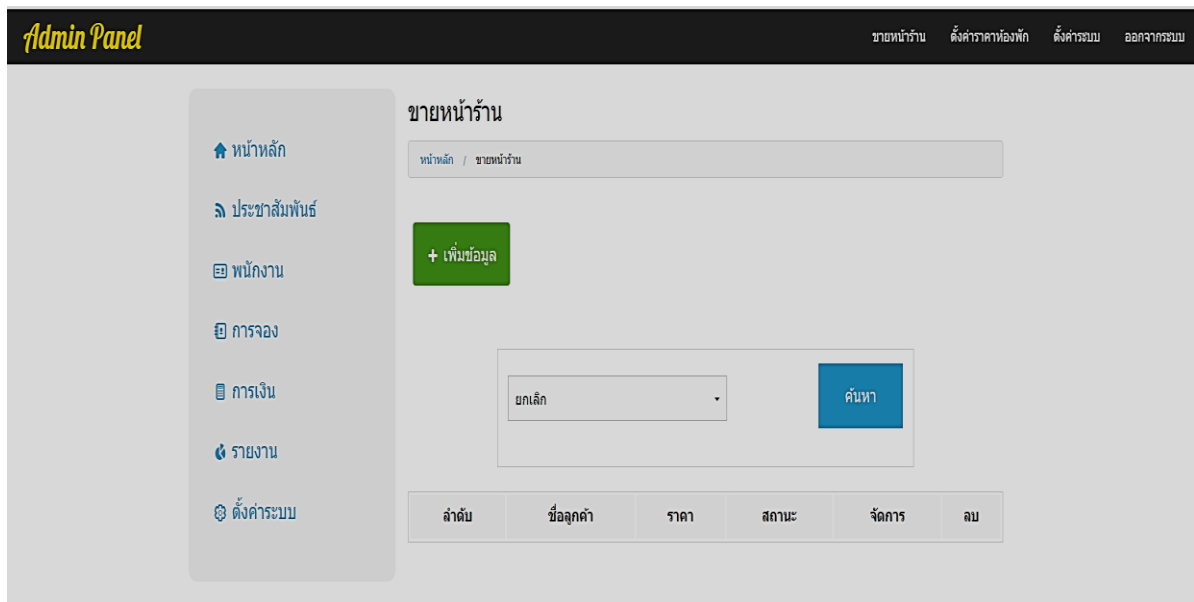
ขายหน้าร้าน ตั้งค่าราคาห้องพัก ตั้งค่าระบบ และออกจากระบบ

การจองย้อนหลัง 7 วัน

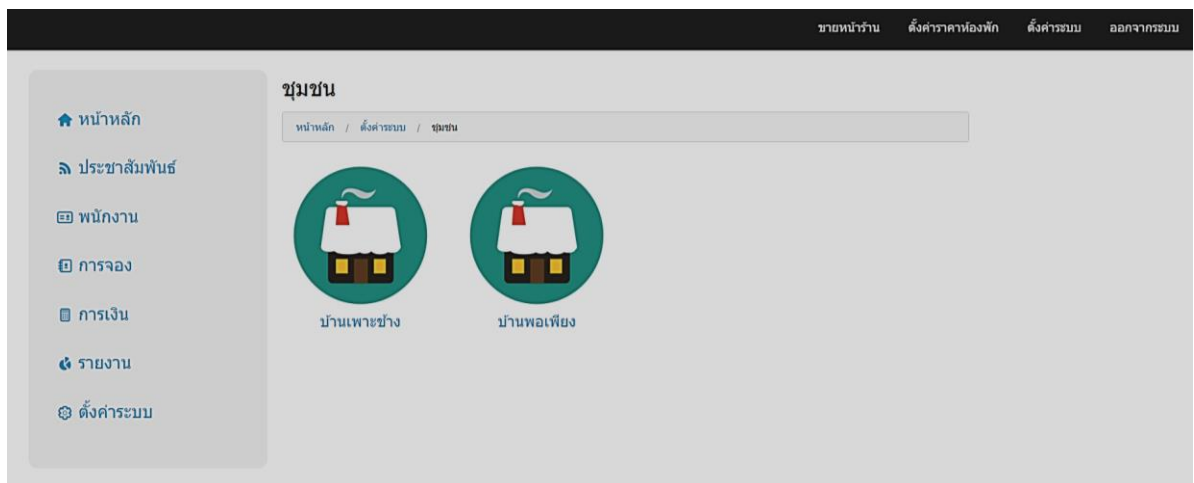
หน้าหลัก / การจองย้อนหลัง 7 วัน

วันที่	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน	สถานะ	สลิปเงิน	จัดการ/ใบเสร็จ
29 ส.ค. 2564	chokchai khamta	3,070	ชำระเงินสำเร็จ		
29 ส.ค. 2564	chokchai	0	ยืนยันการจอง		
24 ส.ค. 2564	อดิณย์วัฒน์	0	ยืนยันการจอง		
24 ส.ค. 2564	test	2,100	รอ Check out		
23 ส.ค. 2564	ลูกคำ1	4,360	รอ Check out		

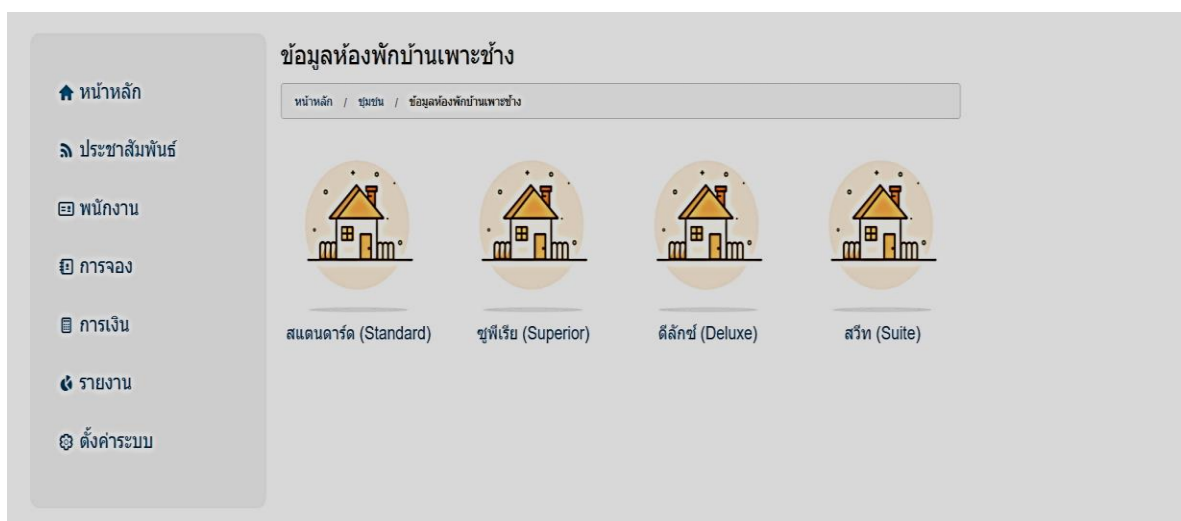
ภาพที่ 4 แถบเมนูด้านบน ขายหน้าร้าน ตั้งค่าราคาห้องพัก ตั้งค่าระบบ และออกจากระบบ

ภาพที่ 5 แถบเมนู ขายหน้าร้าน คือการขายหน้าร้าน

ภาพที่ 6 แถบเมนู ตั้งค่าราคาห้องพัก

ภาพที่ 7 ข้อมูลห้องพัก

หน้าหลัก

ประชาสัมพันธ์

พนักงาน

การจอง

การเงิน

รายงาน

ตั้งค่าระบบ

ข้อมูลลูกค้า

หน้าหลัก / ข่ายหน้าร้าน / ข้อมูลลูกค้า

ชื่อ-สกุลลูกค้า Required

ลูกค้า

อีเมล

อีเมล

ที่อยู่

ที่อยู่ตามบัตรประชาชน

เบอร์โทรศัพท์

เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ ตัวอย่าง 0861911112

บันทึกข้อมูล

+ Package

+ ห้องพัก

+ กิจกรรม

+ สินค้า

วันที่	รายการ	ราคา	จำนวน	รวม	ลบ
รวมเป็นเงินทั้งหมด				0 บาท	

ชำระเงิน

Cancel

ภาพที่ 8 หน้าเพิ่มข้อมูลลูกค้า และเลือกห้องพัก โปรแกรมท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ชุมชนพร้อมรับชำระเงิน

หน้าหลัก

ประชาสัมพันธ์

พนักงาน

การจอง

การเงิน

รายงาน

ตั้งค่าระบบ

ราคาห้องพักบ้านแพะช้าง

หน้าหลัก / ข้อมูลห้องพัก / ราคาห้องพักบ้านแพะช้าง

สแตนดาร์ด (Standard)

สิงหาคม

2021

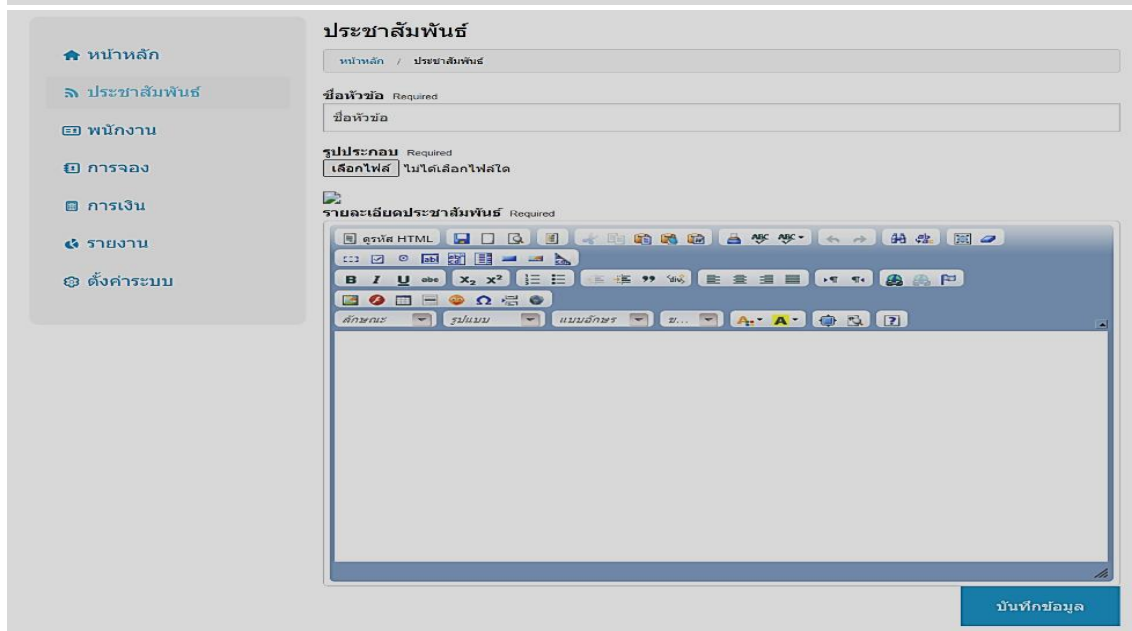
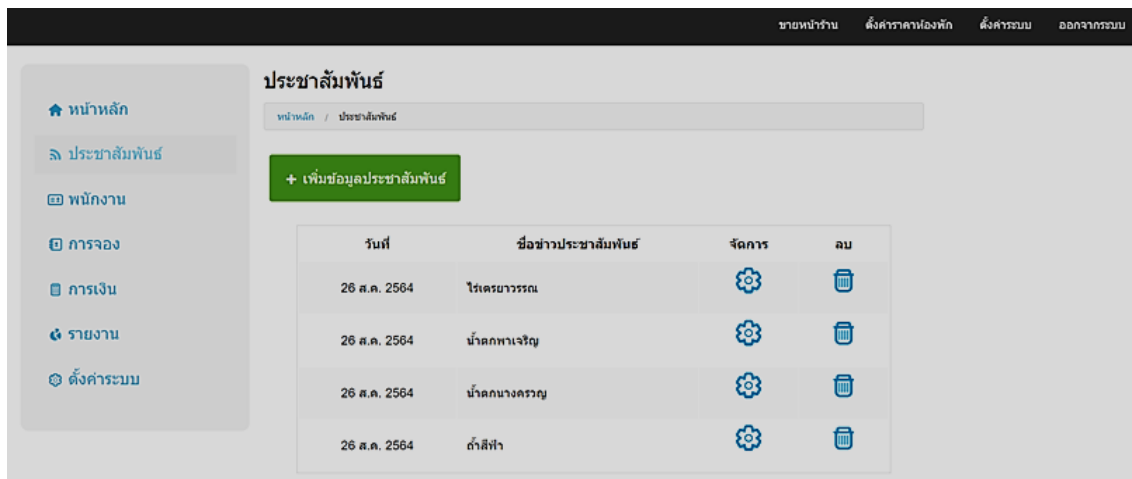
ค้นหา

ราคาห้องพัก สิงหาคม 2021(บาท) Required

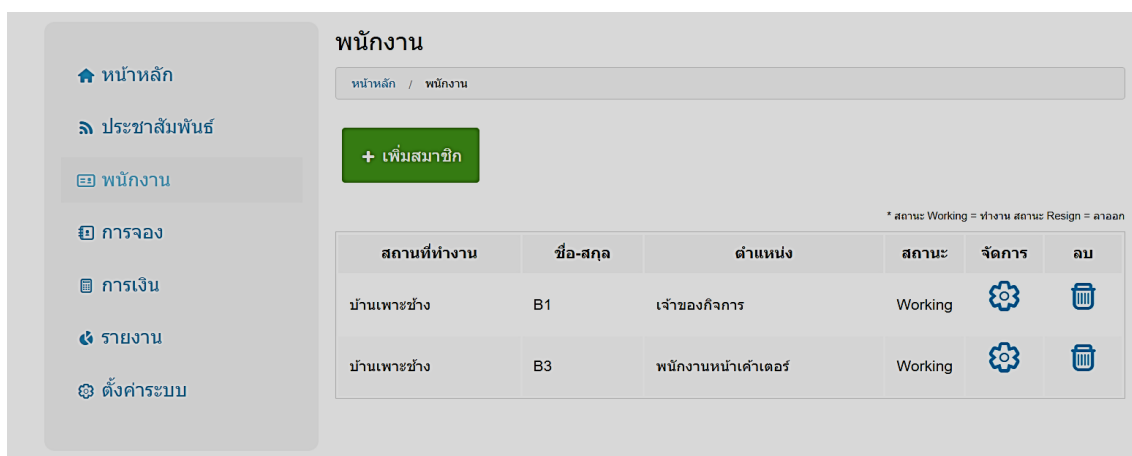
ราคาห้องพัก ตัวอย่าง 100

อาทิตย์	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์
1 700	2 500	3 500	4 500	5 500	6 500	7 600
8 700	9 500	10 500	11 500	12 500	13 500	14 600
15 700	16 500	17 500	18 500	19 500	20 500	21 600
22 700	23 500	24 500	25 500	26 500	27 500	28 600
29 700	30 500	31 500				

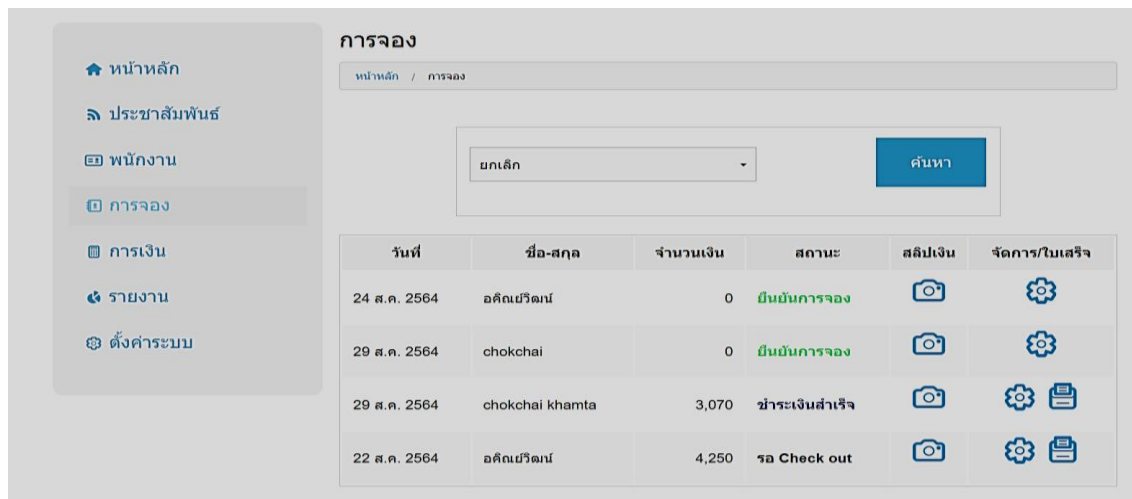
ภาพที่ 9 หน้าเพิ่มข้อมูลเลือกเดือน ปีที่ต้องการระบุราคาห้องพัก

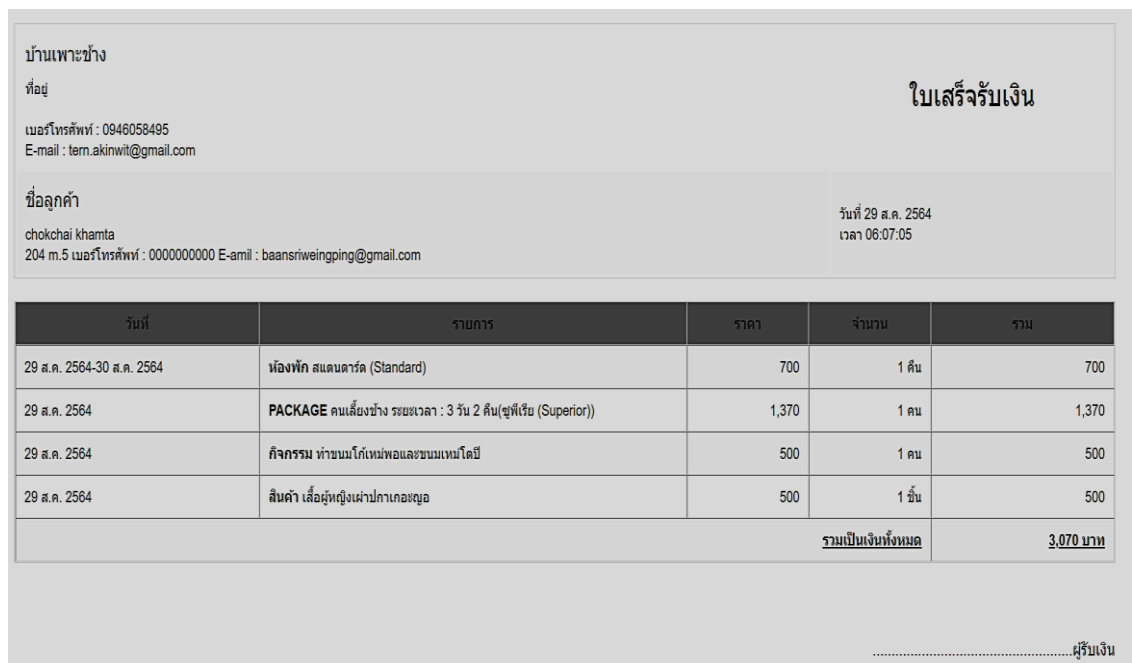
ภาพที่ 10 แถบเมนู ประชาสัมพันธ์เป็นการเพิ่มข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ บนหน้าเว็บไซต์
โดยเจ้าของกิจการสามารถและเพิ่มข้อมูลประชาสัมพันธ์

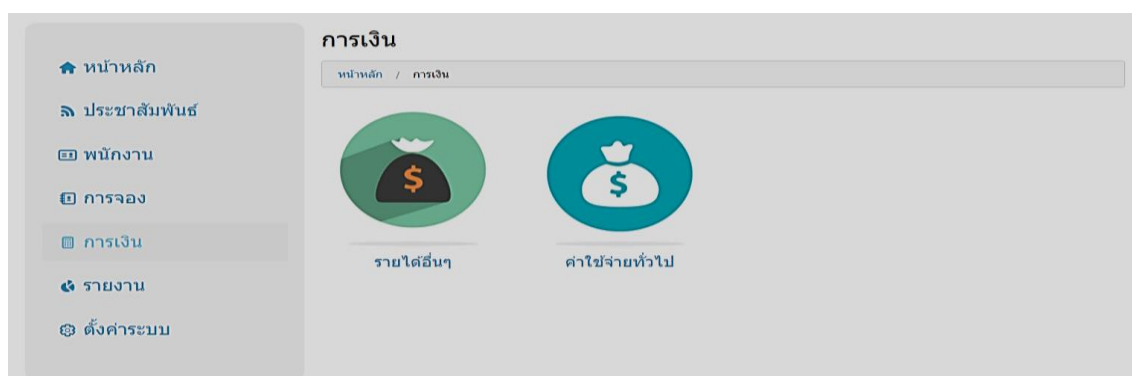
ภาพที่ 11 แถบเมนู พนักงาน เป็นการเพิ่มผู้ใช้งานระบบหลังบ้านของเว็บไซต์
สามารถเพิ่มข้อมูลพนักงาน จากปุ่ม และเพิ่มสมาชิก

ภาพที่ 12 แถบเมนู การจอง เป็นข้อมูลการจองของลูกค้าที่มีการจองผ่านหน้าเว็บไซต์เข้ามาก่อน มีการบอกสถานะการจอง ค้นหาตามสถานะการจองได้

ภาพที่ 13 แถบเมนู ใบเสร็จสามารถคลิกที่รูปเครื่องพิมพ์

ภาพที่ 14 แถบเมนู การเงิน ประกอบไปด้วยการบันทึกรายได้อื่น ๆ และส่วนของค่าใช้จ่าย

หน้าหลัก

ประชาสัมพันธ์

พนักงาน

การจอง

การเงิน

รายงาน

ตั้งค่าระบบ

รายได้อื่นๆ

หน้าหลัก / การเงิน / รายได้อื่นๆ

+บันทึกรายได้อื่นๆ

**แสดงรายได้เฉพาะวันปัจจุบันเท่านั้น

ลำดับ	ประเภทรายได้อื่นๆ	จำนวนเงิน	หมายเหตุ	จัดการ	ลบ
รวมเงินทั้งหมด		0	บาท		

ภาพที่ 15 การบันทึกรายได้อื่น ๆ

หน้าหลัก

ประชาสัมพันธ์

พนักงาน

การจอง

การเงิน

รายงาน

ตั้งค่าระบบ

ค่าใช้จ่าย

หน้าหลัก / การเงิน / ค่าใช้จ่าย

+บันทึกค่าใช้จ่าย

**แสดงค่าใช้จ่ายเฉพาะวันปัจจุบันเท่านั้น

ลำดับ	ประเภทค่าใช้จ่าย	จำนวนเงิน	หมายเหตุ	จัดการ	ลบ
รวมเงินทั้งหมด		0	บาท		

ภาพที่ 16 การบันทึกค่าใช้จ่าย

หน้าหลัก

ประชาสัมพันธ์

พนักงาน

การจอง

การเงิน

รายงาน

ตั้งค่าระบบ

รายงาน

หน้าหลัก / รายงาน

เลือกประเภทรายงาน

เลือกประเภทรายงาน

รายงานสรุปรายได้

รายงานสรุปค่าใช้จ่าย

รายงานสรุปผลประกอบการ

รายงานการจอง

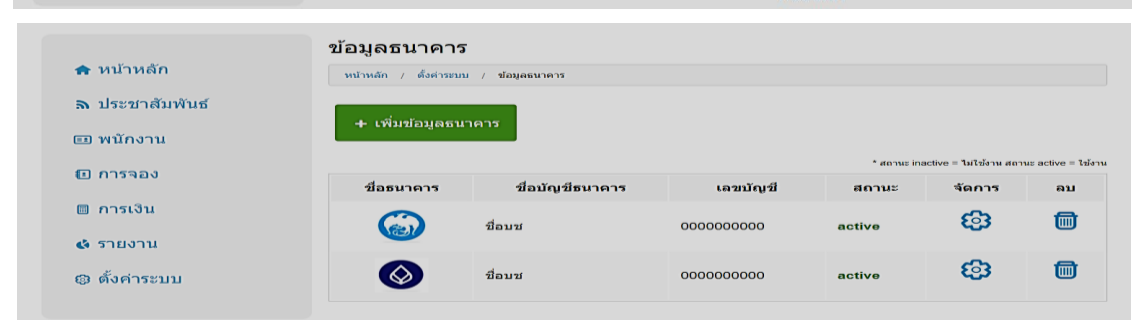
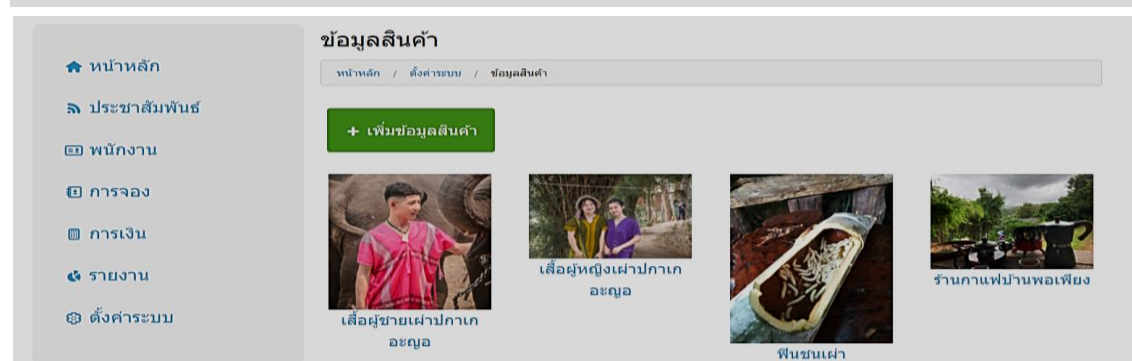
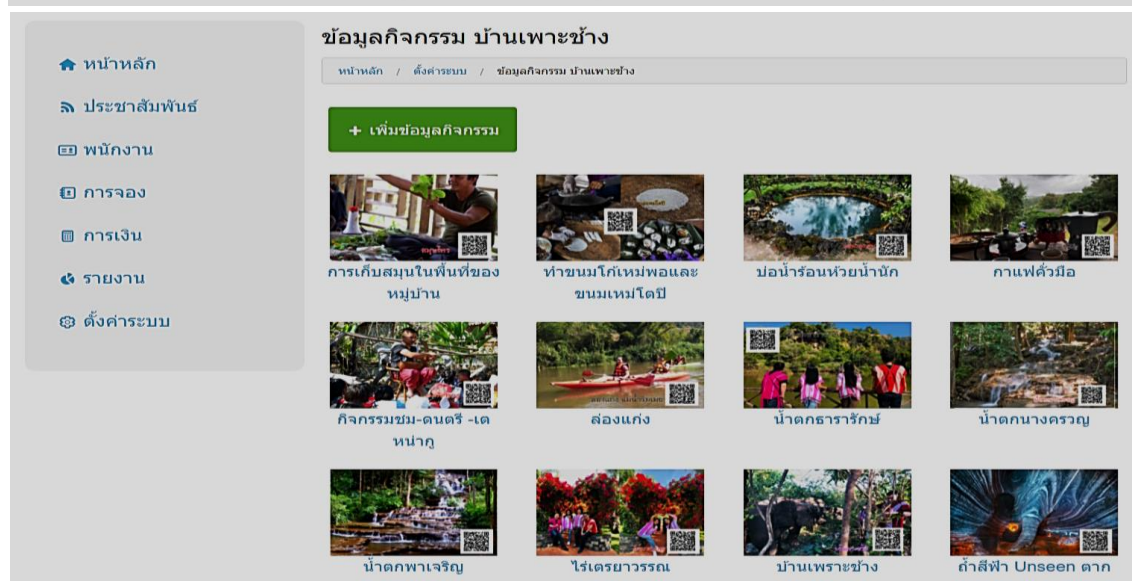
รายงานการยกเลิกของลูกค้า

รายงานการขายสินค้า

รายงานการขาย Package

รายงานการขายห้องพัก

ภาพที่ 17 การออกรายงาน เพื่อดูการดำเนินการ รายงานสรุปรายได้ รายงานสรุปค่าใช้จ่าย รายงานสรุปผลประกอบการ และรายงานอื่น ๆ

ภาพที่ 18 ตั้งค่าระบบ ประกอบด้วย ข้อมูลชุมชน ข้อมูลห้องพัก ข้อมูลกิจกรรม ข้อมูลแพ็คเกจ ข้อมูลสินค้า ข้อมูลธนาคาร และวิดีโอแหล่งเรียนรู้

การนำไปใช้และประเมินผล คณะผู้วิจัยได้ประสานงานกับกลุ่มการจัดการการท่องเที่ยวชุมชน รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเสนอการทำงานระบบงานใหม่ การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วมโดยทำการคัดเลือกกลุ่มการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนและฝึกอบรมการบันทึกข้อมูลจำนวน 20 ราย สรุปผลได้ดังนี้

1. กลุ่มชาวชุมชนการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำนํกและบ้านพะเซ้าง ส่วนใหญ่ได้แสดงประเมินความพึงพอใจของการใช้ระบบสารสนเทศฯ โดยในภาพรวมของระบบสารสนเทศฯ อยู่ในระดับที่มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.86, S.D.= 0.62) โดยเฉพาะด้านประสิทธิภาพของระบบ (ค่าเฉลี่ย 4.93, S.D.= 0.38) รองลงมาด้านความเป็นไปได้ (ค่าเฉลี่ย 4.85, S.D.= 0.14) และด้านการใช้ประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 4.81, S.D.= 0.95) เมื่อเมื่อพิจารณาความพึงพอใจของกลุ่มชาวชุมชนการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำนํกและบ้านพะเซ้าง ในรายด้านต่อระบบสารสนเทศฯ สรุปได้ดังนี้ 1.1) ด้านการใช้ประโยชน์ กลุ่มชาวชุมชนการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำนํกและบ้านพะเซ้าง มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.81, S.D.= 1.25) มากที่สุดในทุกข้อ ได้แก่ ความน่าสนใจของข้อมูล (ค่าเฉลี่ย 4.92, S.D.= 0.76) รองลงมาคือ ความหลากหลายของข้อมูลในแต่ละด้านของศักยภาพกลุ่มชาวชุมชนการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำนํกและบ้านพะเซ้าง (ค่าเฉลี่ย 4.86, S.D.= 0.58) ความเชื่อถือได้ของข้อมูล (ค่าเฉลี่ย 4.81, S.D.= 0.98) ความเหมาะสมของรูปแบบที่ใช้เพื่อให้ได้ประเด็นปัญหา (ค่าเฉลี่ย 4.75, S.D.= 1.16) และข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของการท่องเที่ยวชุมชน (ค่าเฉลี่ย 4.72, S.D.= 1.25) 1.2) ด้านประสิทธิภาพของระบบกลุ่มชาวชุมชนการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำนํกและบ้านพะเซ้าง มีความพึงพอใจในด้านนี้อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.83, S.D.= 0.53) ในรายด้านอยู่ในระดับดีมากที่สุดทุกรายข้อ ได้แก่ ความครบถ้วนของข้อมูลในระบบ (ค่าเฉลี่ย 4.92, S.D.= 0.93) ข้อมูลมีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน (ค่าเฉลี่ย 4.87, S.D.= 0.34) รายงานมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์สามารถใช้ในการสนับสนุนการตัดสินใจของกลุ่มชาวชุมชนการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำนํกและบ้านพะเซ้าง (ค่าเฉลี่ย 4.87, S.D.= 0.46) การแสดงผลลัพธ์รูปของ ข้อความ รูปภาพ (ค่าเฉลี่ย 4.85, S.D.= 0.52) ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลได้ตามความต้องการ (ค่าเฉลี่ย 4.75, S.D.= 0.68) และรายงานมีข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ (ค่าเฉลี่ย 4.69, S.D.= 0.45) 1.3) ด้านความเป็นไปได้ กลุ่มชาวชุมชนการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำนํกและบ้านพะเซ้าง มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.93, S.D.= 0.38) ได้แก่ ระบบสามารถเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนได้จริง (ค่าเฉลี่ย 4.95, S.D.= 0.37) ระบบสามารถใช้เป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนได้ (ค่าเฉลี่ย 4.93, S.D.= 0.48) ระบบสามารถนำไปใช้ได้และประยุกต์กับสถานการณ์ของการท่องเที่ยวชุมชนได้จริง (ค่าเฉลี่ย 4.91, S.D.= 0.29) โดยสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มชาวชุมชนการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำน้กและบ้านเพาะช้าง ต่อระบบสารสนเทศฯ

การประเมินระบบสารสนเทศฯ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1. ด้านการใช้ประโยชน์		
1.1. ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ	4.72	1.25
1.2. ความเหมาะสมของรูปแบบที่ใช้เพื่อให้ได้ประเด็นปัญหา	4.75	1.16
1.3. ความหลากหลายของข้อมูลในแต่ละด้านของศักยภาพกลุ่มชาวชุมชนการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำน้กและบ้านเพาะช้าง กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในชุมชน	4.86	0.58
1.4. ความน่าเชื่อถือของข้อมูล	4.81	0.98
1.5. ความน่าสนใจของข้อมูล	4.92	0.76
รวมค่าเฉลี่ยด้านการใช้ประโยชน์	4.81	0.95
2. ด้านประสิทธิภาพของระบบ		
2.1 การแสดงผลลัพธ์รูปของ ข้อความ รูปภาพ	4.85	0.52
2.2 ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลได้ตามความต้องการ	4.75	0.68
2.3 รายงานมีข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้	4.69	0.27
2.4 ความครบถ้วนของข้อมูลในระบบ	4.92	0.93
2.5 ข้อมูลมีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน	4.87	0.34
2.6 รายงานมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์สามารถใช้ในการสนับสนุนการตัดสินใจของกลุ่มชาวชุมชนการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำน้กและบ้านเพาะช้างกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในชุมชน	4.87	0.46
รวมด้านประสิทธิภาพของระบบ	4.83	0.53
3. ด้านความเป็นไปได้		
3.1 ระบบสามารถนำไปใช้ได้และประยุกต์กับสถานการณ์ของการท่องเที่ยวชุมชนได้จริง	4.91	0.29
3.2 ระบบสามารถเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนได้จริง	4.95	0.37
3.3 ระบบสามารถใช้เป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนได้	4.93	0.48
ค่าเฉลี่ยรายด้านความเป็นไปได้	4.85	0.14
ภาพรวมของการประเมินระบบสารสนเทศฯ	4.83	0.54

สรุปและการอภิปรายผล

ความสำเร็จของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม นอกจากจะช่วยเป็นสื่อกลาง เพื่อความต้องการของชุมชนการท่องเที่ยวและการพัฒนาการตลาด ส่งเสริมกลยุทธ์ทางการตลาดดิจิทัลจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ในแต่ละด้านแล้ว ยังตอบสนอง ต่อวัตถุประสงค์ของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว และสามารถนำ ข้อมูลที่ได้จากระบบไปใช้ในงานต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาการตลาดส่งเสริมกลยุทธ์ทางการตลาด ดิจิทัลจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน การเพิ่มช่องทางทางการตลาด ผลิตภัณฑ์ชุมชน การส่งเสริม การท่องเที่ยว การใช้นวัตกรรมดิจิทัล ในการพัฒนาการวางแผนการท่องเที่ยว หรือการแก้ไขปัญหา การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งที่สามารถทำให้ข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชนที่ได้มีความ เชื่อถือ ถูกต้องและเหมาะสม งบประมาณที่ได้รับสนับสนุนจากโครงการทั้งภาครัฐและเอกชน ที่เน้น ความสำคัญของการท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ Pongwirittthon (2018) ที่กล่าวไว้ว่า การ ประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือของประเทศไทย ไม่มีความ ได้เปรียบทางการแข่งขันเพื่อสนับสนุนในการตัดสินใจ เนื่องจากไม่มีความแตกต่างกันด้านการผลิต การตลาด การบริหารจัดการและการสร้างนวัตกรรมและนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจ ด้านการเงินไม่มีการจัดทำบัญชีและการบริหารจัดการต้นทุน ไม่มีเครือข่ายความร่วมมือกันทางธุรกิจ และแนวทางแก้ไขปัญหาคอรั้ม 5 ประการ ได้แก่ 1) การพัฒนาศักยภาพอย่างยั่งยืนของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ในการด้านผลิต การตลาด และการบริหารจัดการ 2) นำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์ความรู้เฉพาะด้านมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ 3) แสวงหาโอกาสในการขยายตลาด เพื่อเพิ่มรายได้ โดยเฉพาะตลาดในประเทศและขยายเครือข่ายการตลาดจากตลาดในประเทศและ ต่างประเทศในภูมิภาคใกล้เคียง 4) การบริหารจัดการต้นทุน ด้านพลังงาน ด้านสิ่งแวดล้อม และการ ประกันความเสี่ยง 5) ประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจ เช่น E-commerce, Online Marketing ระบบสารสนเทศทางบัญชีและสารสนเทศเพื่อการจัดการเพื่อ ลดต้นทุนของธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นทุนทางการเงิน ที่ต้องดำเนินการให้ธุรกิจเข้าถึงแหล่ง เงินทุนที่ภาครัฐให้การสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผน การควบคุม การแก้ไขปัญหาของ ธุรกิจ โดยเน้นการจัดทำแผนธุรกิจ การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจ และยังสอดคล้องกับ Pongwirittthon and Kamjai (2018) ที่ได้กล่าวว่า การบริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กที่ใช้แนวทางการบริหาร ตามหน้าที่ การบูรณาการภาวะผู้ประกอบการกับการบริหารการตลาด การบริหารการผลิต การบริหาร องค์กร และการบริหารการเงิน ซึ่งต้องมีการพัฒนาภาวะผู้ประกอบการต้องมีหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนให้การสนับสนุน นโยบายการพัฒนาที่ต้องการให้แหล่งเงินทุนต้นทุนต่ำ ใช้งบประมาณ การ ติดตามเพื่อให้เกิดผลทางตรงและมีความรวดเร็วในการพัฒนาธุรกิจ รวมถึงการพัฒนาระบบ สารสนเทศเพื่อการบริหารเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจที่จะสร้างความได้เปรียบใน อนาคต

ปัจจัยความสำเร็จในการนำไปใช้จริง การประเมินความพึงพอใจในการใช้ระบบสารสนเทศของกลุ่มการจัดการท่องเที่ยวชุมชน ส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นตามแบบสอบถามระบบสารสนเทศฯ โดยในภาพรวมของระบบสารสนเทศฯ อยู่ในระดับที่มากที่สุด โดยเฉพาะด้านประสิทธิภาพของระบบ รองลงมาด้านความเป็นไปได้ และด้านการใช้ประโยชน์ ปัจจัยความสำเร็จในการนำไปใช้จริงรายงานที่ได้นำเสนอจากระบบสารสนเทศ ที่ได้พัฒนาเพื่อการจัดทำการดำเนินงานแบบออนไลน์ โดยนำมาประยุกต์ใช้ด้านสารสนเทศการตลาดดิจิทัลสำหรับการท่องเที่ยวชุมชนพบว่า กลุ่มการจัดการท่องเที่ยวชุมชน มีความพึงพอใจโดยรวมในอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งตรงกับการวิจัยของ Nobsuwan and Jansri (2021) ที่ได้กล่าวไว้ว่าเนื่องจากผู้มาท่องเที่ยวอาจเป็นเพราะที่ผ่านมามีไม่มีผู้แนะนำในการจัดทำระบบสารสนเทศ การตลาดดิจิทัลและกระบวนการในการได้ข้อมูลในการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนนั้น ซึ่งไม่สามารถนำข้อมูลมาจัดเรียงและมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดแผนการดำเนินงาน รายงานการดำเนิน การประเมินวัดผลการปฏิบัติงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริง รวมถึงการใช้ระยะเวลาในการจะได้การบริการจัดการการท่องเที่ยวชุมชน ดังนั้นระบบสารสนเทศฯ ได้พัฒนาขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ซึ่งมีข้อดีคือ กลุ่มการจัดการท่องเที่ยวชุมชนและกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในชุมชนสามารถปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองที่จะทำให้รู้ศักยภาพด้านต่าง ๆ ที่สามารถทำให้การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนเป็นแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจ ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการนำระบบสารสนเทศ ดิจิทัลมาประยุกต์ใช้กับชุมชน ซึ่งสอดคล้อง Kanchanawong (2014) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การนำระบบสารสนเทศฯ เข้ามาใช้ในการประกอบธุรกิจ SMEs นั้น ควรจะให้ความรู้และอบรมทำให้เกิดความเข้าใจต่อการใช้ระบบสารสนเทศต่อผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรจะพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ในด้านความรู้ ด้านผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารธุรกิจ โดยเน้นด้านการตลาดและด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ในลักษณะเพิ่มช่องทางการให้เกิดศักยภาพและโอกาสในการแข่งขันรวมถึงควรจัดการให้ความรู้กับผู้ประกอบการ ทั้งด้านบัญชี การเงิน การตลาด ตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ดังนั้นในการนำไปใช้ประโยชน์จากงานวิจัยดังกล่าว ซึ่งในภาพรวมของแนวทางการพัฒนาการพัฒนาแบบการจัดการความรู้ภูมินิเวศวัฒนธรรมด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมสร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วมและเพิ่มมูลค่าขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างสมดุล โดยประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศเพื่อจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วมที่ดีในการนำระบบไปใช้เกี่ยวกับการศักยภาพการท่องเที่ยวชุมชนและผู้ประกอบการท่องเที่ยว สร้างคุณค่าและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของสินค้าและบริการ ศักยภาพและความพร้อมของพื้นที่ด้านธุรกิจ รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว การทำเพจเฟซบุ๊ก เว็บไซต์ การตลาดดิจิทัล วิดีโอ วัฒนธรรม ประเพณี ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวชุมชน ได้ข้อมูลสรุปและการพัฒนาด้านต่าง ๆ ตามแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งต้องมุ่งเน้นดังนี้ 1) ให้ความรู้พื้นฐานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน ที่เกี่ยวกับระบบสารสนเทศ เพื่อการนำความรู้ไปเป็นเครื่องมือประยุกต์ใช้

เพื่อแก้ไขปัญหาของการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้ทันเวลา 2) การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน ในการพัฒนาชุมชน คน สังคม วัฒนธรรม การบริหารจัดการ การบริหารจัดการการตลาด สื่อดิจิทัล เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคม ในระดับจุลภาค มหาภาคของประเทศ และ 3) ควรมีระบบติดตามประเมินผลและนำข้อมูลต่าง ๆ หรือระบบพีเอชเอ็ม ถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำมาพัฒนาระบบสารสนเทศให้ตรงกับเกณฑ์ต่าง ๆ ของความต้องการผู้ใช้ เพื่อนำข้อมูลมาสรุปปัญหาหรือผลรายงานที่เกิดขึ้น เพื่อหาข้อสรุปในการแก้ไขปัญหาที่จะทำให้การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนเกิดความยั่งยืนในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

แนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม เพื่อการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยว กลยุทธ์ทางการตลาด สร้างองค์ประกอบ รูปแบบการจัดการความรู้ภูมินิเวศวัฒนธรรมด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น กลยุทธ์ทางการตลาดแบบบูรณาการและการจัดการการตลาดดิจิทัล เพื่อส่งเสริมสร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวชุมชนและเพิ่มมูลค่าขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างสมดุลควรจะมุ่งเน้นดังนี้

1. ให้ความรู้พื้นฐานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนที่เกี่ยวกับระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำความรู้ไปเป็นเครื่องมือประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาของการจัดการการท่องเที่ยวชุมชน เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้ทันเวลา

2. การประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการการท่องเที่ยวชุมชน การสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดแบบบูรณาการและการจัดการการตลาดดิจิทัล เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ โดยการสร้างสรรค์ดิจิทัลทางธุรกิจ ได้แก่ E-commerce, Online Marketing ซึ่งระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วม สามารถช่วยแก้ไขปัญหาของธุรกิจ ให้ทันต่อเวลา

3. การให้ความรู้การบริหารระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างมีส่วนร่วมช่วยลดความเสี่ยงของธุรกิจการท่องเที่ยว โดยการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนและผู้ประกอบการท่องเที่ยวทราบถึงหลักเกณฑ์การวางแผน การบริหารความเสี่ยง การบริหารจัดการชุมชน และลดความเสี่ยงทางธุรกิจการท่องเที่ยวและสามารถหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนได้ทันทั่วทั้ง

4. การติดตามประเมินผลและนำข้อมูลต่าง ๆ มาพัฒนาระบบสารสนเทศให้ตรงกับเกณฑ์ต่าง ๆ ของความต้องการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนและผู้ประกอบการ สถาบันการเงินหรือ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาสรุปปัญหาหรือผลรายงานที่เกิดขึ้น เพื่อหาข้อสรุปในการแก้ไข ปัญหาที่จะทำให้การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนผู้ประกอบการท่องเที่ยวเกิดความยั่งยืนในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการทำกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย โครงการวิจัยต่อยอด ขยายผลสู่การใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ตามโจทย์ปัญหาของจังหวัด/ภูมิภาค โดยเครือข่ายวิจัยภูมิภาค จาก สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ประจำปีงบประมาณ 2563 ซึ่งจดแจ้งลิขสิทธิ์เลขทะเบียน ว1.009423 กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ และผ่านคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น เอกสารรับรองเลขที่ NTC888-0011

เอกสารอ้างอิง

- Designated Areas for Sustainable Tourism Administration (Public Organization). (2016). *Sustainable Community-Based Tourism Strategic Plan 2016-2020*. Retrieved September 22, 2021 from <http://www.dasta.or.th/th/aboutus/item/3343>. (in Thai)
- Food and Agriculture Organization of The United Nations. (2018). *Thailand (National level) National Strategy 2018-2037*. Retrieved September 23, 2021 from <https://www.fao.org/faolex/results/details/en/c/LEX-FAOC200834/>.
- Creighton, J. L. (2005). *A guide book for involving citizens in community*. Creighton University.
- Kanchanawong P. (2014). Development of Information System for Enhancing the Competitiveness of Home Stay. *KMUTT Research and Development Journal*, 37(4), 503-515. (in Thai)
- Nobsuwan T., & Jansri W. (2021). The Influence of Tourist Attraction's Image on Tourist's Satisfaction and Loyalty in Songkhla Old Town. *Economics and Business Administration Journal Thaksin University*, 13(2), 145-162. (in Thai)
- Pongwiritthorn R. (2018). Development of Information System for Enhancing the Competency in the Competitiveness of Small and Medium Enterprises in Northern Region of Thailand. *WMS Journal of Management Walailak University*, 7(2), 47-63. (in Thai)
- Pongwiritthorn R., & Kamjai K. (2018). Development of Information System for Components Assessment of Business Plan in Credit Risk Mitigation of SMEs in Thailand. *University of the Thai Chamber of Commerce Journal*, 38(4), 15-37. (in Thai)

- Sricharoen, J., Siharad, D., & Sukparsert, A. (2019). The tourism promotion application of attractions that need to go in Phetchabun province with the augmented reality technology. *Journal of Project in Computer Science and Information Technology*, 5(1), 84-94. (in Thai)
- Thailand Tourism Directory. (2019). *Ban Phor Chang*. Retrieved October 22, 2021 from <https://thailandtourismdirectory.go.th/th/attraction/97989>. (in Thai)
- Visadsoontornsaku, P., & Na Thalang, C. (2020). Potentiality Development Approach for Community-based Tourism in Nakhon Ratchasima Province. *The Journal of Development Administration*, 10(3), 22-33. (in Thai)